

Nieuwsbrief 4 april 2023

In deze Nieuwsbrief:

- 12 april Dag van Internationale Solidariteit met de bevolking en der vakbeweging in eSwatini
- Vakbond MAAN klaagt de Israëlische regering aan voor het faciliteren van dwangarbeid en mensenhandel
- Verslag van de Israël Apartheid Week Groningen 14-21 maart

Zie hieronder

Wereldwijde actiedag voor Eswatini - 12 april 2023

Het IVV en IVV Africa roepen uw organisatie op om deel te nemen aan de wereldwijde actiedag op 12 april 2023 in solidariteit met onze vakbondszusters en -broeders in Eswatini die door hun regering worden belegerd. Wij eisen:

Een einde aan de cultuur van straffeloosheid.

Een einde aan de schendingen van mensenrechten en vakbondsrechten.

De regering stelt een dialoog in met alle betrokkenen en een onafhankelijk onderzoek naar de moord op mensenrechtenverdedigers en vakbondsmensen.

Wij volgen met grote bezorgdheid de verslechtering van de mensen- en vakbondsrechten in het Koninkrijk Eswatini. De wrede moord op Thulani Maseko, advocaat voor mensenrechten en vakbondsrechten, is typerend voor deze situatie. Zijn moord werd veroordeeld door het VN-mensenrechtenbureau, de Afrikaanse Unie, de SADC en het IVV:

Meer dan 80 mensen zouden zijn omgekomen als gevolg van het politieoptreden tegen protesten, waarbij democratie en leefbare lonen werden geëist.

Twee parlementsleden werden in 2021 gearresteerd en worden zonder proces vastgehouden.

Tientallen arbeiders raakten gewond nadat veiligheidstroepen traangas hadden afgevuurd op een bus met demonstranten en degenen die probeerden te ontsnappen werden beschoten met scherpe kogels.

Vakbondsleiders zijn in ballingschap gegaan na aanhoudende vervolging door de veiligheidstroepen. Vakbondsbijeenkomsten en protestacties werden in oktober 2021 verboden, ondanks een gerechtelijk verbod voor de regering om het verbod op te heffen.

De vakbonden in Eswatini maken deel uit van het bredere Multi-Stakeholder Forum (MSF), een coalitie van maatschappelijke organisaties die via een inclusieve nationale dialoog een democratische staat eisen die de burger- en vakbondsrechten respecteert.

U wordt van harte verzocht een of meer van de volgende activiteiten te ondernemen:

Stuur een protestbrief naar de premier van Eswatini en stuur een kopie naar de ambassade van Eswatini in uw land, of bij u in de buurt. Een modelbrief is hier beschikbaar. [Een modelbrief is hier beschikbaar](#).

Stuur een kopie van de brief naar je regering en parlement met het verzoek om in te grijpen in Eswatini.

Organiseer een fysieke protestactie bij de ambassade van Eswatini in jouw land, maak foto's en plaats ze op sociale media.

Houd een persbriefing waarin je je afkeuring uitspreekt over het gedrag van de regering van Eswatini.

Plaats een campagne op sociale media met de hashtag #FreeEswatini, tag @EswatiniGovern1, @SADC-News, @_AfricanUnion, @achpr.org, @UNHumanRights.

Aangezien Engels een van de officiële talen van Eswatini is, wordt u aangemoedigd de Engelse versie van de brief te sturen.

Stuur een kopie van de brief naar tur@ituc-csi.org en het Trade Union Congress of Eswatini (TUCOSWA)'s tucoswa@swai.net en tag ons @ituc, @ituc_africa.

Hoe illegale mensenhandel in Palestijnse arbeiders te stoppen

@ Het is dringend noodzakelijk dat de regering en internationale organisaties het illegaal binden van van Palestijnen die in Israël werken aan het systeem van corrupte handel door derden in werkvergunningen, veroordelen.

@ Al tientallen jaren faciliteren de Israëlische autoriteiten dwangarbeid en mensenhandel in Palestijnse werknemers via een vergunningensysteem dat door de werkgevers wordt gecontroleerd.

@ MAAN Workers Association en LEAP - Legal Aid for Palestinians - vragen dat u onmiddellijke stappen onderneemt om de Israëlische autoriteiten ervan te overtuigen van directe overdracht van werkvergunningen in de vorm van een "Groene Kaart" aan Palestijnse werknemers.

200.000 Palestijnen van de Westelijke Jordaanoever en Gaza moeten dagelijks Israël binnenkomen om voor Israëlische werkgevers te werken wegens het gebrek aan werkgelegenheid in de Palestijnse gebieden. Toch dwingt het huidige vergunningensysteem duizenden van deze arbeiders om elke maand 20-40% van hun maandinkomen aan tussenpersonen te betalen om de vergunningen te verkrijgen en de geldigheid ervan te behouden. Dit systeem wordt ondersteund door een groot aantal Israëlische werkgevers die illegaal samenspannen met de tussenpersonen om voor zichzelf enorme zwarte markt winsten te maken. De kern van dit systeem is de binding van Palestijnse werknemers aan specifieke werkgevers, die zij niet kunnen verlaten zonder hun vergunning om in Israël te werken te verliezen. In dit systeem kan elk conflict met de werkgever niet alleen leiden tot het ontslag van de werknemer, maar ook tot intrekking de vergunning voor toegang tot de Israëlische arbeidsmarkt.

Dit is een systeem dat in internationaal erkende arbeidswetten wordt omschreven als "gedwongen arbeid" en "mensenhandel".

Volgens deze transnationale wettelijke verbodsbepalingen vormt het op Palestijnse werknemers toegepaste werkvergunningensysteem een ernstige schending van de mensenrechten en een misdrijf.

Het alternatief: een "groene kaart" voor Palestijnse werknemers

In januari 2022 hebben MAAN en LEAP (NGO's die Palestijnse werknemers bijstaan om hun recht op werk te beschermen) een voorstel gedaan voor een "Groene Kaart" voor Palestijnse arbeiders waarbij de arbeiders controle zouden hebben over hun eigen vergunningen en niet langer afhankelijk zouden zijn van een specifieke werkgever. MAAN directeur Assaf Adiv en LEAP-directeur Kenneth Mann hebben dit voorstel in mei 2022 aan COGAT-functionarissen gepresenteerd. Tijdens de vergadering om dit voorstel te bespreken legde een Israëlische legerfunctionaris die betrokken is bij het beheer van het huidige vergunningensysteem uit dat het om veiligheidsredenen onmogelijk was om een inwoner van de Westelijke Jordaanoever Israël binnen te laten zonder gebonden te zijn aan een "opzichter" aan Israëlische zijde - in dit geval de werkgever.

Wij stellen dat deze bewering ongegrond is. Dit wordt bewezen door het feit dat zelfs vandaag de dag een groot percentage Palestijnse arbeiders geen opzichter hebben. In het huidige systeem passeren 70.000 Palestijnse arbeiders de controleposten met vergunningen die zij hebben gekocht van aannemers die de vergunningen verkopen maar hen niet in dienst nemen. Deze grote groep werknemers is dus al vrij van opzichters, ook al zijn ze op papier aan hen gebonden. Bovendien is toezicht overbodig omdat de Israëlische veiligheidsautoriteiten controleren wie een vergunning krijgt

en weigeren deze af te geven aan, of trekken deze in van, elke Palestijn met een "verdacht" strafblad of veiligheidsdossier heeft.

Het idee van een "groene kaart" voor werknemers biedt een praktische en haalbare oplossing die gemakkelijk uitvoerbaar is, aangezien zij gebaseerd is op het bestaande systeem van magneetkaarten. Als dit systeem wordt aangenomen, hoeven werknemers geen vergunningen meer te kopen van uitbuitende tussenpersonen en kunnen ze vrij van werkgever veranderen.

Verslag Israel Apartheid Week Groningen

Van 14-21 maart 2023 vond een reeks evenementen plaats in het kader van de Israeli Apartheid Week in twee historische gebouwen van de Rijksuniversiteit Groningen. Het programma van dit jaar werd georganiseerd door de onlangs opgerichte organisatie Groningen voor Palestina (GfP). Naast GfP werden de paneldagen van 14 en 16 maart mede georganiseerd in samenwerking met de Stichting Groningen-Jabalya.

Onder de titel *Israeli Apartheid, Settler Colonialism & the Ethnic Cleansing of Palestine* opende Ahmed Abofoul (internationaal advocaat, juridisch onderzoek/advocacy officer bij Al-Haq, visiting research fellow bij het ISS) ons IAW programma op 14 maart door in te gaan op de juridische context van de Misdaad van Apartheid en Israëlische schendingen van Palestijnse rechten onder internationaal recht. Hij ging ook in op de mogelijke gevolgen van de zaken tegen Israël die momenteel door het Internationaal Gerechtshof en het Internationaal Strafhof worden behandeld. Ahmed werd aangevuld door Dr. Dina Zbeidy (antropoloog, docent en onderzoeker aan de Hogeschool Leiden), die de impact van het zionistische project, het kolonisatie-kolonialisme en de Israëlische apartheid in het dagelijkse Palestijnse leven belichtte, afhankelijk van de regio waarin de Palestijnen zijn verdeeld en de verschillende regimes van controle die aan elk daarvan zijn toegekend. Ook werd benadrukt hoe belangrijk het is om de dagelijkse 'feiten op de grond' te begrijpen binnen de context van de voortdurende etnische zuivering en verdere zionistische kolonisatie van historisch Palestina. De bijeenkomst werd gemodereerd door prof. Marcel Brus, hoogleraar internationaal publiekrecht aan de RUG.

Om het belang te benadrukken van een intersectionele benadering van de bestrijding van wereldwijde onrechtvaardigheden en de relevantie daarvan voor de Palestijnse zaak, spraken drie panelleden op 16 maart een evenement toe onder de titel *Freedom, Justice & Equality For All: Een gemeenschappelijke zaak*. Omar Barghouti (medeoprichter van de BDS-beweging voor Palestijnse rechten) wees op de onderlinge samenhang tussen de strijd voor Palestijnse rechten en andere strijd tegen onderdrukking en discriminatie, waaronder antiracistische, dekoloniale en de strijd van inheemse volkeren, vrouwenrechten, gendergelijkheid, klimaat/milieu-rechtvaardigheid, en andere zaken. Hij schetste voorts het fundament en de richtsnoeren van de BDS-beweging, opmerkelijke BDS-successen, de criteria voor het kiezen van een geschikt doelwit en het BDS-doel om het zionistische apartheidsregime te ontmantelen en te vervangen door een systeem dat gebaseerd is op volledige gelijkheid voor iedereen, met inbegrip van het recht op terugkeer van de Palestijnse vluchtelingen. Ook werd het inclusieve en anti-discriminatoire karakter benadrukt dat de kern vormt van de BDS-visie. Adri Nieuwhof (medewerker Electronic Intifada, voormalig lid van het Nederlands Comité Zuidelijk Afrika) zette de BDS-beweging en de vroegere boycotcampagne tegen de apartheid in Zuid-Afrika naast elkaar en gaf inzicht in de parallellen en verschillen, en in de lessen die uit de

Zuid-Afrikaanse successen en tekortkomingen kunnen worden getrokken. Wendela de Vries (Nederlandse Campagne tegen Wapenhandel) belichtte de vergaande omvang van de wapenhandel tussen Nederland/de EU en Israël, inclusief de Israëlische marketing van hun wapens als 'battle tested' (d.w.z. getest in aanvallen op Palestijnen). Ook werd gewezen op de grote vraag naar Israëlische bewakingstechnologie, onder meer door Frontex in zijn poging vluchtelingen af te schrikken, zonder rekening te houden met de goed gedocumenteerde misbruiken in Israël en daarbuiten. Opgemerkt werd dat dergelijke transacties Nederlandse/EU-medeplichtigheid vormen aan Israëlische oorlogsmisdaden en schendingen van Palestijnse rechten. Alina Achenbach, promovenda Internationale Betrekkingen en GfP-lid, modereerde de bijeenkomst. ([Klik hier](#) voor een Nederlandse vertaling van Omar Barghouti's toespraak aan de RUG)

In ons evenement van 20 maart, Palestina: The Expropriation of a Land and Its People, vertoonden we de documentaire 'Jaffa, The Orange's Clockwork'. De film vertelt hoe de Nakba de vroegere coëxistentie tussen de Palestijnse en Joodse inwoners van Jaffa verbrak, de inheemse Palestijnse bevolking tot ballingschap dwong, hun land onteigende en zich hun belangrijkste landbouw- en exportproduct, de Jaffa-sinaasappel, toe-eigende en het onoprecht als Israëliësch op de markt bracht. De daaropvolgende discussie werd gemodereerd door BDS-NL Studenten Coördinator, Sammy.

IAW Groningen eindigde op 21 maart met een workshop gefaciliteerd door Sammy, onder de titel BDS: Building a Student Movement. In het eerste deel van de workshop werd inzicht gegeven in de basis, reikwijdte en visie van de BDS beweging, bepalende factoren voor een succesvolle campagne, de belangrijkste successen die tot nu toe zijn behaald, en overwegingen die tot hun succes hebben geleid. Bijzondere aandacht werd besteed aan de academische boycot en de stappen die momenteel worden overwogen om deze verder te brengen. In het tweede deel zette Sammy mogelijke strategieën en stappen uiteen om een campagne op te zetten die gericht is op een specifiek doel, en benadrukte hij ook het belang van het zoeken naar steun van potentiële bondgenoten.